

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

man ikke har Træ, hvis man ikke har Bygningsjern, hvis man ikke har Rør og i nogen Grad Materialer til de sanitære Installationer. Man lader sig somme Tider blænde af, at de grovere Materialer — nu kan jeg tage Murstenene — synes at være til Stede i tilstrækkelig Mængde, ligesom andre Materialer, vi fremstiller herhjemme, saaledes at der, tror jeg, ikke er noget i Vejen for, at vi kan faa Byggeriet i Gang, hvad det angaar. Men det nytter ikke noget, at man bygger, hvis man ikke har alt det indre, der skal til: elektriske Installationer, Træ, Jern, Glas o. s. v. Det vil derfor være farligt, hvis man paa Grundlag af en Statistik, hvorfra man piller enkelte Materialer ud, drager den Slutning, at nu er det hele i Orden. Det er det nu ingenlunde. Men jeg indrømmer, at Træsituationen er noget bedre, end den har været tidligere.

Det ærede Medlem Hr. Bjørner sagde, at han i Udvalget gerne vilde se paa, hvad det var for Bemyndigelser jeg ønskede. Jeg troede, at jeg i min Redegørelse før i tilstrækkelig Grad havde tilkendegivet, hvad det var jeg vilde. Jeg ønsker, som sagt, ikke at benytte Bemyndigelsen bare for Bemyndigelsens Skyld, men jeg ønsker den blot for at kunne administrere. At det private Erhvervsliv skulde have større Mulighed for at kunne klare hele denne Historie end et Ministerium, hvor Hovedopgaven i det daglige Arbejde fra Morgen til Aften er at klare disse svære Problemer, tror jeg ikke paa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg er ked af, at den højtærede Minister ikke vil forstaa, at jeg virkelig synes, at han er en dygtig Mand, og at jeg nærer Tillid til ham. Jeg beklager, at han ikke nærer Tillid til mig, men jeg synes, at han ikke har motiveret denne Mistillid paa nogen som helst Maade, og saa længe maa jeg slaa mig til Taals. Jeg synes ogsaa, at den højtærede Minister skulde lade være med at bruge saadanne Ord som, at man vil give ham Haandfæstning, og at man vil binde Ministeren. Det vil man slet ikke. Vi giver Ministeren en meget stor Beføjelse til helt og holdent at bestemme over Erhvervsbyggeriet. Man giver ham Beføjelse til at bestemme, hvor store og smaa Boliger der maa bygges, og en hel Masse andre Ting, hvilke Materialer der maa anvendes i Byggeriet, hvor meget Træ, hvor meget Jern; man giver ham i det hele taget fuld Raadighed over Materialesituationen. Jeg kan ikke forstaa, at Ministeren kan sige, at han kun skulde være Chef for et statistisk Kontor, fordi

man faar Oplysningerne fra nogle Centralkontorer, der vil være spredt over hele Landet. Det giver ham Lejlighed til at følge Materialesituationen, saa at han kan sige, at der nu ikke er saa meget Jern, nu er der mere Træ. Ministeren kan saa udstede en Bekendtgørelse om, at man maa anvende mere Træ og mindre Jern i Etageadskillelserne. Alle disse Foranstaltninger, som er nødvendige, har man givet Ministeren fuld Raadighed over, og Ministeren kan træffe dem naar som helst uden at spørge Folketinget. Derfor er det mig ufatteligt, at Ministeren ikke vil forstaa dette og fremstiller det, som om man berøver ham Evne til overhovedet at foretage sig noget som helst.

Den højtærede Minister var øjensynlig fornærmet over, at jeg paa en eller anden Maade skulde have undersøgt, om Ministeren skulde have juridisk Ret i Henhold til Vareforsyningsloven. Det erindrer jeg ikke noget som helst om; jeg har ikke et Sekund været i Tvivl om, at naar man opretter et Ministerium, kan man henlægge Omraader, der tidligere hørte under et andet Ministerium, under det nye. Det skete ogsaa under Ministeriet Knud Kristensen, da man oprettede Forsyningsministeriet, og uagtet der i Vareforsyningsloven stod Handelsministeriet, lagde man en Del af Beføjelserne under Forsyningsministeriet. Jeg erindrer ikke noget i den Retning, men at det skulde være saa forfærdelig ondt, om jeg har undersøgt, hvilke Beføjelser Ministeren har som Minister, at Ministeren nu helt har mistet Tilliden til mig, forstaaer jeg ikke. At vi i vort Parti nøje overvejer Oprettelsen af disse nye Kontorer, naar vi var ganske klar over, at man vilde søge den Vej ud, som man nu gør, kan jeg heller ikke se er Tegn paa, at man vil sabotere Ministerens Gerning. Jeg er ikke sikker paa, at disse Kontorer vilde være nødvendige under den nye Form, men paa den anden Side tror jeg alligevel, at de vil kunne gøre Nytte ogsaa under vor Form, idet Ministeren maa være meget interesseret i, hvorledes den Lovgivning nu føres ud i Livet af de mange kommunale Kontorer; at det vil være langt lettere gennem en saadan Decentralisation at følge Arbejdet paa Stedet, det underkender jeg ikke. Derfor er der heller ikke noget som helst i vort Lovforslag om, at saadanne Kontorer ikke mere skulde eksistere, fordi vi netop siger, at den Administration, den Sagkundskab, den Hjælp, Ministeren skal have, den skal han have; det staar udtrykkeligt i vore Bemærkninger til Lovforslaget.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det er første Gang jeg